

อตฺตา หิ อุตฺตโม นาโม

ข่าวรามคำแหง

RAMKHAMHAENG UNIVERSITY NEWSLETTER

เพื่อเป็นสื่อกลาง
ระหว่าง
มหาวิทยาลัยกับนักศึกษา

ปีที่ 10

ฉบับที่ 8

ปีการศึกษา 2523

7 มิถุนายน 2523

ราคา 75 สตางค์

รศ.จวินทร์ ธาวิรัตน์ ประธานคณะกรรมการ
ประชาสัมพันธ์ชุดเก่า มอบงานแก่ ศศ.ร่วมศักดิ์ แก้วปลั่ง
ประธานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ ชุดใหม่
ประจำปีการศึกษา 2523

ศ.ดร.ศักดิ์ ผาสุชนิรันดร์ อธิการบดี ตรวจเยี่ยม
การรับสมัคร นศ.ใหม่ ของคณะนิติศาสตร์ ซึ่งมียอด
นศ.ใหม่ตั้งแต่วันแรกถึง 3 มิ.ย. 15,606 คน
ภาพและข่าวโดย อภภัตต์ อันทวีมล

ศศ.ประทีป วาทิกินทร บก.ช.ร. มอบงานแก่
อ.อภภัตต์ อันทวีมล บก.ช.ร. คนใหม่

แต่งตั้ง

คณะกรรมการประชาสัมพันธ์

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ 567/2522
ลงวันที่ 16 พฤษภาคม 2522 แต่งตั้งคณะกรรมการ
ประชาสัมพันธ์ ประจำปีการศึกษา 2522 นั้น

บัดนี้ ภาวะของคณะกรรมการประชาสัมพันธ์
ประจำปีการศึกษา 2522 จะสิ้นสุดลงในวันที่ 6 มิถุนายน
2523 เพื่อให้การดำเนินการด้านประชาสัมพันธ์และงาน
จัดทำข่าวรามคำแหงของมหาวิทยาลัยดำเนินการไปด้วย
ความเรียบร้อย จึงแต่งตั้งผู้รับมอบไปเป็นคณะกรรมการ
ประชาสัมพันธ์ ประจำปีการศึกษา 2523 สืบแทนต่อไป
คือ

1. นายร่วมศักดิ์ แก้วปลั่ง	ประธานกรรมการ
2. น.ส.อภัยจันทร์ เล็กอุดม	กรรมการ
3. นายธีธนา โขมระอุจน	
4. นายวิบูลย์ โสภณบุตร	
5. น.ส.วิภา ธีรวัฒนาร	
6. นายประสาร พงษ์อิน	
7. นางสุวิทย์ นนทธี	
8. นายปราโมทย์ รัตทอง	
9. นางพรพรรณ รื่นเรือง	
10. น.ส.สมพร อุดมอินโสภา	
11. นายสมคิด จรัสศิลป์	
12. นายอภิสิทธิ์ อันทวีมล	กรรมการและบรรณาธิการ
13. นายสุวัฒน์ ศรีวิฑูรกิจ	กรรมการและบรรณาธิการผู้ช่วย
14. น.ส.สุปราณี นาคสุวรรณกิจกุล	
15. นายทองอยู่ ศรีตระกูล	กรรมการและผู้จัดการ
16. น.ส.ธินา วิวัฒน์วรินทร์	กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 7 มิถุนายน 2523 เป็นต้นไป
ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2524

ประกาศมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ข่าวจากฝ่ายทะเบียนฯ คณะนิติศาสตร์

ผลการสอบภาค SUMMER ปีการศึกษา 2522
ทางคณะนิติศาสตร์จะประกาศผลสอบให้นักศึกษา
ทราบ ตามสถานที่ดังนี้

- ผลการสอบวิชา LA ทั้งหมด (เว้น LA 130, LA 230, LA 233, LA 333, LA 334, LA 335, LA 438) ประกาศผลที่บอร์ดข้างตึกสภาอาจารย์ (หน้า NB 5) ทั้ง 2 ด้าน
- ผลการสอบวิชา LA 130, LA 230, LA 333 และ LA 334 ประกาศที่คณะรัฐศาสตร์
- ผลการสอบวิชา LA 233 และ LA 335 ประกาศที่คณะบริหารธุรกิจ
- ผลการสอบวิชา LA 438 ประกาศที่คณะมนุษยศาสตร์
- ผลการสอบวิชาต่างคณะ (วิชาอื่นที่ไม่ใช่วิชา LA) ที่นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ลงทะเบียนเรียน ประกาศที่บอร์ดข้างตึกสภาอาจารย์ (หน้า NB 5) ด้านหน้าที่ทำการสโมสรนักศึกษา (สน.มร.)
- ผลการสอบวิชาต่างคณะเร่งด่วน ประกาศที่บอร์ดข้างตึกที่ทำการคณะนิติศาสตร์ด้านหลัง

ข่าวโดย นายธำรง ประสารวงศ์

ผลการเลือกตั้งกรรมการประจำคณะ และผู้ทำหน้าที่หัวหน้าภาค ของคณะเศรษฐศาสตร์

- คณะกรรมการประจำคณะ
1. นายศุภฤกษ์ ศรีเนตร
 2. นายไกรสร คือประโคน
 3. น.ส.สุวิ ตาปานานท์
 4. นายบัณฑิต คำวชิรดิทักษ์

ผู้ทำหน้าที่หัวหน้าภาควิชา

1. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ น.ส.สมวิรัช วิชาทวิทย์

อ่านต่อหน้า 8

ประกาศมหาวิทยาลัยรามคำแหง เรื่อง การสอบเทียบระดับความรู้ ภาษาฝรั่งเศสทั่วไป ภาค 1 ปีการศึกษา 2523

ด้วยมหาวิทยาลัยรามคำแหงเห็นเป็นการสมควร
จัดการสอบเทียบระดับความรู้ภาษาฝรั่งเศส สำหรับ
นักศึกษาทุกคนที่ลงทะเบียนเรียนภาษาฝรั่งเศส ตาม
ระเบียบมหาวิทยาลัยรามคำแหงด้วยการสอบเทียบความรู้
ภาษาฝรั่งเศสทั่วไป พ.ศ. 2521 โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายและประโยชน์ของการสอบเทียบระดับ
ความรู้ภาษาฝรั่งเศส
 - ก) เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนตามระดับ
ความรู้ที่เหมาะสม
 - ข) เพื่อส่งเสริมและเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่มีความ
สามารถเรียนจบหลักสูตรปริญญาตรี
เร็วขึ้น
 - ค) เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในกรณีที่นักศึกษา
สามารถสอบผ่านระดับต่าง ๆ ได้หลายระดับ
2. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์สมัครสอบ
 - ก) นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชา
FR 101 หรือ FR 301 เป็นครั้งแรก หรือ
 - ข) นักศึกษาที่ต้องการเปลี่ยนสาขาเรียนภาษา
ฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกหรือวิชาโทเป็นครั้งแรก
และยังไม่เคยสอบผ่านกระบวนวิชา FR 301
ในภาคที่เปลี่ยนสาขาวิชานั้น ทั้งนี้ยกเว้น
นักศึกษาที่เปลี่ยนสาขาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส
เป็นวิชาโทไม่มีสิทธิ์สอบเทียบความรู้ภาษา
ฝรั่งเศสทั่วไป
3. วิธีการสอบวัดระดับความรู้
แบบทดสอบวัดระดับความรู้แบ่งออกเป็น 4
ระดับ
 - (1) ระดับ 1 ใช้แบบทดสอบภาษาฝรั่งเศส 1 ก.
เทียบเท่าระดับความรู้กระบวนวิชาภาษาฝรั่งเศส
FR 101 และ FR 102
 - (2) ระดับ 2 ใช้แบบทดสอบภาษาฝรั่งเศส 1 ข.
เทียบเท่าระดับความรู้กระบวนวิชาภาษาฝรั่งเศส
FR 201 และ FR 202
 - (3) ระดับ 3 ใช้แบบทดสอบภาษาฝรั่งเศส 2 ก.
เทียบเท่าระดับความรู้กระบวนวิชาภาษาฝรั่งเศส
FR 301 และ FR 302
 - (4) ระดับ 4 ใช้แบบทดสอบภาษาฝรั่งเศส 2 ข.
เทียบเท่าระดับความรู้กระบวนวิชาภาษาฝรั่งเศส
FR 401 และ FR 402

4. การรับสมัคร
สำหรับการสอบเทียบระดับความรู้ภาษา
ฝรั่งเศสในภาค 1/2523 นี้ รับสมัครตั้งแต่วันที่
28 กรกฎาคม ถึงวันที่ 6 สิงหาคม 2523
เว้นวันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดราชการ เวลา
09.00-15.00 น. ณ ห้อง 518 ภาควิชาภาษา
อ่านต่อหน้า 9

คำชี้แจงและหลักเกณฑ์ การขอหนังสือสำคัญ ของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์

นักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ที่มีความประสงค์ขอหนังสือสำคัญของคณะนิติศาสตร์ไปดำเนินการตามเจตจำนงของตนนั้น ต้องทำความเข้าใจ และศึกษารายละเอียดพร้อมกับเตรียมหลักฐานมาดำเนินการแต่ก่อนเวลาที่ตนเองจะนำไปใช้ดังนี้

1. หนังสือสำคัญรับรองการเป็นนักศึกษาของคณะนิติศาสตร์ จะออกให้เฉพาะผู้ที่มีสภาพเป็นนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ และในการขอต้องแจ้งจุดประสงค์ และรายละเอียดของกรณำหนังสือรับรองว่า ไปใช้อย่างชัดเจน พร้อมกันนั้นต้องเตรียมหลักฐานมาดังนี้

- 1.1 ถ่ายสำเนาใบเสร็จจตีพิมพ์ ภาคปัจจุบัน 1 ใบ
 - 1.2 ถ่ายสำเนาบัตรนักศึกษา 1 ใบ
- หมายเหตุ การได้รับรองประเภทนี้ 7 วันข้างหน้า หลังจากที่ได้รับใบคำร้องไม่มีกรณีเร่งรัดประเภทใด ๆ ทั้งสิ้น

2. หนังสือสำคัญรับรองการเป็นนักศึกษาภาคสุดท้าย หมายถึงผู้ที่จบการศึกษาในภาคนั้น ๆ การขอต้องแจ้งจุดประสงค์ และรายละเอียดของกรณำหนังสือรับรองว่า ไปใช้อย่างชัดเจนซึ่งต้องเตรียมหลักฐานมาดังนี้

- 2.1 สำเนาบัตรนักศึกษา หรือบัตรอื่น ๆ มา 1 ใบ
 - 2.2 สำเนาใบเสร็จภาคปัจจุบันและภาคหลัง 2 ภาค รวมเป็นสำเนา 3 ใบ (ถ้าไม่มีใบรอถ่ายสำเนาที่ สวป.)
 - 2.3 สำเนาใบแจ้งจบ ม.ร. 31 และ ม.ร. 32 (แนบข้อความที่นักศึกษาได้รับจาก สวป.) 1 ใบ
- หมายเหตุ จะได้รับเมื่อ 7 วัน ข้างหน้า หลังจากที่ได้รับใบคำร้อง และไม่มีกรณีเร่งรัดที่ดำเนินการก่อนใด ๆ ทั้งสิ้น

3. หนังสือสำคัญรับรองปริญญาชั่วคราว หรือ ใบรับรองครบหลักสูตร หมายถึงหนังสือสำคัญที่ออกให้สำหรับนักศึกษาที่ได้ศึกษามาครบกระบวนการตามหลักสูตรแล้ว โดยผลการศึกษาในภาคสุดท้ายนั้นประกาศแล้ว ดำเนินการขอทำใบรับรองครบหลักสูตร โดยต้องเตรียมหลักฐานมาดังนี้

- 1. รูปถ่ายสุภาพขนาด 2 นิ้ว จำนวน 2 รูป
- 2. ใบเสร็จ 2 ภาค คือภาคสุดท้ายและก่อนสุดท้าย
- 3. พวงบัตร ม.ร.31, 32 ที่ได้รับจาก สวป.

หมายเหตุ จะได้รับเรื่องภายใน 14 วัน หลังจากที่ยื่นคำร้องและหลักฐานแล้วเมื่อได้ใบรับรองครบหลักสูตรแล้วคณะนิติศาสตร์ จะดำเนินการเสนอรายชื่อให้สภามหาวิทยาลัยฯ อนุมัติ โดยควรรอรายชื่อได้ที่บอร์ดประกาศด้านหลังคณะฯ เมื่อมีรายชื่ออนุมัติแล้วไปรับใบรับรองปริญญาโดยสภาวฯ ได้ที่ สวป.

นายอรุณ คงมัน

ประธานสภามหาวิทยาลัยคณะนิติศาสตร์

ท่านจะปฏิบัติอย่างไร เมื่อท่านมีอาการเครียด?

ไทย อ.มอวิชา อินว่อง

มนุษย์ทุกคนย่อมต้องเคยพบกับความเคร่งเครียดและความวิตกกังวลในปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน สิ่งเหล่านี้แม้จะนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ซึ่งไม่มีผู้ใดอยากพบ แต่ก็มักจะเกิดขึ้นกับเราเสมอ ๆ เหตุการณ์เหล่านี้ อาจทำให้ท่านรู้สึกอารมณ์ไม่ดี ทำให้ท่านบึ้งเกิดความท้อแท้ใจ หรือไม่อยากทำอะไรเลยชั่วขณะ

ท่านจะแสดงอย่างไรเมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับตัวท่าน ซึ่งคำตอบของท่านต่อคำถามเหล่านี้ อาจช่วยให้ท่านมีความเข้าใจในตนเองและรู้จักตนเองในแง่ที่ดีขึ้น

- เมื่อท่านเกิดความทุกข์เพราะความแฉงใจ ท่านรู้สึกว่าการปฏิบัติตัวไม่ถูก
- เมื่อท่านมีความวิตกกังวลที่ตนเองคิดอย่างไม่รู้จักจบ
- ท่านเกิดความวิตกกังวลกลัวคนและสถานที่ที่ท่านพบอยู่ทุกวัน
- ท่านรู้สึกหงุดหงิดในทุก ๆ คน และไม่เชื่อใจเพื่อนของท่าน
- ปัญหาและความไม่สมหวังเพียงเล็กน้อยทำให้ท่านรู้สึกท้อใจ

- ความหงุดหงิดเล็กน้อย ๆ ที่ทำให้ท่านไม่พอใจ
- ท่านพบว่าท่านประสบความยากลำบากในการคบคน และคนอื่น ๆ ก็ลำบากในการที่จะเข้ามาทำความคุ้นเคยกับท่าน

ถ้าท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ยอมรับว่าตนเองมักประสบกับปัญหาเหล่านี้เสมอ ๆ ซึ่งบางครั้งอาจเป็นเพราะความจำเป็นของสถานการณ์ที่ผลักดันให้ท่านต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับวิธีต่าง ๆ ต่อไปนี้จะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของอารมณ์ได้อย่างดี ถ้าท่านจะลองนำไปปฏิบัติดู :-

- ระบายออกด้วยคำพูด เมื่อใดก็ตามที่ท่านพบกับปัญหา อย่าพยายามเก็บไว้ จงนำไปพูดคุยกับคนที่ท่านไว้ใจได้ เช่น สามี ภรรยา บิดามารดา เพื่อน หัวหน้า แพทย์ประจำครอบครัว ครู และ ฯลฯ การพูดออกมาจะช่วยทำให้ความตึงเครียดลดลงและท่านอาจพบทางที่จะแก้ไขด้วยตัวของท่านเอง

- หนีไปจากสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดปัญหาชั่วคราว เพราะบางครั้งท่านต้องใช้ชีวิตหนีปัญหาต่าง ๆ ชั่วคราว ท่านอาจใช้เวลาไปพักผ่อนที่ต่าง ๆ การจางตัวเองอยู่กับความทุกข์ไม่ใช่วิธีแก้ปัญหา แต่ยังคงเป็นการลงโทษตนเอง การหนีไปชั่วขณะจะทำให้อารมณ์และสติปัญญาคิดขึ้น พร้อมทั้งจะกลับมาเผชิญกับความยุ่งยากใจต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- หาทางออกเมื่อโกรธ ถ้าท่านเป็นบุคคลที่โกรธง่าย และเมื่อหลังจากหายโกรธแล้วจึงรู้สึกได้ว่าได้ทำอะไรไร ๆ ลงไปซึ่งมักนำความเสียใจมาให้ภายหลัง ดังนั้นเมื่อท่านรู้สึกโกรธจงกดความรู้สึกไว้ก่อนจนกว่าจะถึงวันรุ่งขึ้น และระหว่างนั้นท่านควรทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่ต้องใช้กำลังกาย เช่น เล่นกีฬา ทำสวน ตกแต่ง คัดแปลงบ้านหรือออกไปเดินเล่น การปฏิบัติเช่นนี้จะทำให้ท่านได้มีการระบายความเครียด และมีเวลาแก้ไขปัญหของท่านได้อย่างฉลาด

- ให้ออกถ้า ท่านพบว่าท่านเป็นคนหัวดี และมีเรื่องขัดแย้งกับบุคคลอื่น ๆ อยู่เสมอ จำไว้ว่าเป็นปณิธานของเจตน์ ๆ ท่านควรค้นหาความจริงว่าเรื่องขัดแย้ง

นั้นถูกหรือผิด บางครั้งท่านอาจเป็นฝ่ายผิดก็ได้ ถ้าท่านเป็นฝ่ายถูก ท่านควรหาหลักฐานมาอ้างอิง พุคอย่างยิ่งมีประนีประนอม เมื่อทั้งสองฝ่ายต่างหันหน้าเข้าหากัน ความตึงเครียดก็จะลดน้อยลง

- ทำประโยชน์ให้ผู้อื่น การทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้ท่านรู้สึกว่าคุณค่ามีคุณค่าขึ้น และช่วยลดความกดดันให้ตนเองลง

- เลือกทำเพียงอย่างเดียว ในกรณีที่ท่านประสบกับปัญหาที่งานหนัก จนทำให้ท่านเกิดความเครียดไม่รู้อะไรจะทำก่อนอื่นไหนก่อน จำไว้ว่าท่านควรเลือกทำงานที่สำคัญและด่วนที่สุด หลังจากนั้นการทำงานอื่น ๆ ก็จะง่ายขึ้น แต่ถ้าท่านคิดว่าจะทำทุกอย่างสำคัญหมด ท่านแน่ใจหรือว่าท่านประมวลความสำคัญของงานที่ท่านทำมาเกินไป

- หลีกเลี่ยงความเป็นคนเก่ง บางคนมีความวิตกกังวลเพราะบุคคลนั้นคิดว่าไม่ได้รับความสำเร็จเท่าที่ควรจะได้ ทั้ง ๆ ที่ได้พยายามอย่างเต็มที่ จึงตัดสินใจเลือกทำสิ่งที่ท่านสามารถทำได้ดีที่สุด อย่าเอาตัวของท่านไปผูกพันกับงานหลาย ๆ อย่าง จงเลือกเพียงอย่างเดีย

- หยุดการชิงดีชิงเด่น คนบางคนมักรู้สึกว่าตนจะปล่อยสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปไม่ได้ จะต้องทำให้สำเร็จหมดจนกลายเป็นการแข่งขัน และเมื่อพลาดความทุกข์ย่อมเกิดขึ้น การแข่งขันเปรียบเสมือนโรคติดต่อ ดังนั้นถ้าท่านลองไม่พยายามทำตัวแข่งขันกับใคร ท่านอาจรู้สึกว่าการทำอะไรได้ง่ายเข้า และคนอื่น ๆ ก็จะยุติการต่อสู้กับท่าน

- เข้าใจ ะติชม บางครั้งท่านอาจคาดหวังจากตัวบุคคลที่ใกล้ชิดกับท่าน เช่น บุตร ภรรยา สามีญาติพี่น้องหรือเพื่อนมากจนเกินไป อยากจะให้เป็นอย่างนี้หรือทำอะไรอย่างที่เราเป็น และรู้สึกผิดหวังหรือท้อแท้เมื่อบุคคลเหล่านั้นไม่สามารถเป็นไปตามความประสงค์ของเราได้ จำไว้ว่ามนุษย์ทุกคนย่อมมีความแตกต่างกันทั้งด้านร่างกายจิตใจ ตลอดจนความสามารถต่าง ๆ คนที่รู้สึกผิดหวังคำเดียวจากการกระทำของคนใกล้เคียง คือบุคคลที่มีความรู้สึกคำเดียวในตนเองต่างหาก ฉะนั้นแทนที่ท้อจะวิพากษ์วิจารณ์บุคคลลักษณะ ตลอดจนความประพฤติของเขา เราลองพยายามหาส่วนดีของบุคคลนั้นออกมา และช่วยกันส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้น

- ทำตัวให้พร้อมเสมอเพื่อรับสถานการณ์ บุคคลบางคนมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นคนดีหลัง ได้รับการดูถูกดูแคลนถูกทอดทิ้ง ซึ่งบ่อยครั้งที่เป็นความรู้สึกที่ตนเองคิดขึ้นเอง วิธีแก้ไขคือ แทนที่ท่านจะแยกตัวเอง ด้วยการหลบหน้าหลบตาไปจากเพื่อนฝูง วิธีที่ดีกว่าและปฏิบัติได้ผลง่ายกว่าการต้อหนี คือการปรับตัวเสียใหม่

- จัดตารางเพื่อพักผ่อน ควรจัดให้มีเวลาว่างเพื่อพักผ่อนหลังจากที่ท่านได้ตรากตรำมามาก บุคคลบางคนมีงานมากจนไม่สามารถพักผ่อนเพื่อหาเวลาพักผ่อนให้กับตนเอง ดังนั้นท่านจึงไม่ควรละเลยการจัดหาเวลาว่างให้กับตนเอง หรือหางานอดิเรกทำในช่วงระยะเวลาสั้น

ปัญหาทางการเงิน การงาน ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว หรือเพื่อนฝูงหรือปัญหาต่าง ๆ ของชีวิต มักจะทำให้เกิดความขัดแย้งและยุ่งยากใจขึ้น การเก็บปัญหาเหล่านี้ไว้กับตนเองโดยไม่มีโอกาสได้ระบายออก เป็นสิ่งที่ท่านควรระวังเป็นพิเศษ โปรดอย่าลืมว่าศูนย์บริการปรึกษาของเราพร้อมที่จะช่วยเหลือท่านอยู่ทุกโอกาส ถ้าเพียงแต่ท่านจะมอบความไว้วางใจไว้กับเรา

อันเกี่ยวกับวรรณคดี
 อ.เขาวงกต ธีรนาทราชย์
 คณะมนุษยศาสตร์

วรรณคดี หรือ literature เป็นสิ่งที่คุ้นหูและใกล้ตัวเรามากพอสมควร แต่ก็มีคนไม่น้อยที่เข้าใจมันอย่างผิวเผินหรือไม่สู้ขั้นซึ้งนัก เพราะเหตุผลคล้ายกันว่า "เข้าใจยาก" หรือไม่ก็ "ใช้ประโยชน์ไม่ได้" บางคนก็บอกว่าไม่ใช่คนโง่แหม่คิดหรืออ่อนไหวพอที่จะสนใจวรรณคดี กลายเป็นว่าวรรณคดีเป็นเรื่อง "อ่อน" ไปและเหมาะกับผู้หญิงเท่านั้น แท้ที่จริง วรรณคดีเป็นทุนแห่งความรู้ที่กว้างใหญ่ไพศาลและเป็นบ่อเกิดแห่งสติปัญญา ผู้ชายหรือผู้หญิงก็สามารถเข้าถึงวรรณคดีได้เท่า ๆ กัน เราอาจจัดแบ่งสิ่งที่เราย่านในวรรณคดีกับชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะผู้ชายซึ่งวรรณคดีจริง ๆ แล้วจะพบว่าสิ่งที่เขาอ่านหรือเรียนรู้จากวรรณคดีสามารถช่วยเขาแก้ปัญหาต่าง ๆ หรือมีชีวิตสืบไปได้อย่างมีความสุข ในการนิยามคำว่า "วรรณคดี" ขึ้นแรกเมื่อศตวรรษก่อน ๆ ก่อนว่า วรรณคดีคือสิ่งที่เขียนขึ้นโดยเฉพาะอย่าง (particular writings) มีสิ่งที่เขียนขึ้นมากมายแต่ไม่ใช่วรรณคดีไปหมดทุกอย่าง (ในสมัยโบราณเมื่อเครื่องพิมพ์ยังไม่มีการประดิษฐ์ วรรณคดีก็ถูกจัดจำแนกเอาแต่สิบ ๆ กุณา จนค่อยได้รับการบันทึกไว้ภายหลัง)

นิยามที่กระชับกว่าเดิมสำหรับคำว่าวรรณคดีคือนิยามของ Dictionary of Literary Terms โดย Harris Shaw ซึ่งกล่าวว่า วรรณคดีคือสิ่งที่ถูกเขียนขึ้นโดยมีเนื้อหา (expression) และ รูปแบบ (form) เป็นลักษณะ (features) สำคัญ ทั้งนี้จะต้องมีความคิดและความเกี่ยวข้องตลอดจนความน่าสนใจเป็นสากล อีกนัยหนึ่ง วรรณคดีจำกัดลงเฉพาะสิ่งที่เขียนขึ้นในลักษณะของร้อยกรอง (poetry) และร้อยแก้ว (prose) แต่มีบ่อยครั้งที่วรรณคดีอาจหมายถึงสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ได้แก่ใบปลิว จดหมายเวียน ใบเสร็จโน้ตนี้ วรรณคดี คือ ร้อยแก้วและร้อยกรองที่เป็นเลิศแห่งคุณภาพในการเขียน เลิศแห่งความงามที่แสดงออกถึงชีวิตและเนื้อหาสาระตลอดจน อารมณ์อันล้น

เพื่อความเข้าใจยิ่งขึ้น ลองเปรียบเทียบระหว่างวรรณคดีกับประวัติศาสตร์ แม้ว่าต่างกันเป็นสิ่งที่เขียนขึ้น แต่ต่างก็มีความไม่เหมือนกันอย่างฉะฉาน วรรณคดีไม่ละม้ายวิทยาศาสตร์หรือแขนงวิชาสาขาใด ๆ แม้จะมีจุดประสงค์ร่วมคือให้เรื่องราวอธิบาย ความจริง ปรัชญา และความรู้ประวัติศาสตร์เป็นสิ่งที่เขียนขึ้นเพื่อ "รายงาน" ความเป็นจริงและเหตุการณ์สำคัญ แต่ประวัติศาสตร์ไม่ใช่วรรณคดี เพราะเมื่ออ่านแล้วไม่ก่อให้เกิดอารมณ์หวั่นไหวหรือความ

ประทับใจที่แท้จริงใด ๆ ประวัติศาสตร์ทำหน้าที่ "บอกเล่า" เหตุการณ์ต่าง ๆ ตามความเป็นจริง อาจนิยามประวัติศาสตร์ด้วยคำคุณศัพท์ว่าประวัติศาสตร์เป็นสิ่งที่ "เป็นไปได้" (possible) และคุณศัพท์สำหรับวรรณคดีคือเป็นสิ่งที่ "จำเป็น" (necessary) ต่อชีวิต แม้แต่การอ่านประวัติศาสตร์สักตอนหรือวรรคใดสักเรื่องยังมีความแตกต่างกัน ประวัติศาสตร์ตอนหนึ่ง ๆ จะรายงานถึงเหตุการณ์ที่เป็นไปได้พร้อมกับข้อมูลเกี่ยวกับเวลา เช่น วันเดือนปี ตลอดจนชื่อบุคคลและสถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นเหตุของเหตุการณ์นั้น ๆ ในทางตรงกันข้าม วรรณคดีเป็นผลงานที่เขียนขึ้นเพื่อเร่งเร้าจินตนาการและพาผู้อ่านให้หลุดพ้นไปจากโลกของตนไปสู่ประสบการณ์ใหม่ วรรณคดีทำให้ผู้อ่านเกิดมโนภาพ ภาพพจน์ ความรื่นรมย์ ความสุข ความนึกคิด ช่องทาง ปฏิกริยา ความริเริ่มสร้างสรรค์ และอื่น ๆ อีกมากที่หาได้ยากจากสิ่งที่เขียนขึ้นชนิดอื่น ๆ ทั้งนี้ที่ผู้อ่านอ่านผลงานวรรณคดีชิ้นหนึ่ง ๆ จบ เขาจะเป็นคนที่เกิดอารมณ์คล้อยตาม (emotional) และความพึงพอใจ (pleasurable) ความพึงพอใจนี้เป็นได้สองด้านคือ บวกและลบ เพราะวรรณคดีไม่ใช่เรื่องราวที่จบลงด้วยความสุขสันหรือความสำเร็จอันมีชัยเสมอ มีบ่อยครั้งไปที่กรหรือนักประพันธ์พรรณนาชีวิตในลักษณะของความทุกข์โศก ความทุกข์ทรมาน ความเศร้าสลด ความอึดอัดน่ากลัว ความผิดหวัง และชีวิตในด้านลบอีกมาก ลักษณะเช่นนี้ทำให้ผู้อ่านได้รับความรื่นรมย์อีกแบบหนึ่ง ที่ทำให้รู้จัก "คิด" และหันจากโลกของตนเองไปชั่วขณะด้วยจินตนาการ คล้อยตามท้องเรื่องหรือสถานการณ์นั้น ๆ ทำให้ผู้อ่านเติบโตทางความคิดอัน (mature) และได้ประสบการณ์ใหม่ วรรณคดีที่ไม่ได้จบลงด้วยความสวยงามเบิกบานเช่นนี้ ช่วยเร่งเร้าอารมณ์แห่งความสงสารและหวั่นหวง (pity and fear) แก่ผู้อ่านเพราะเป็นเรื่องราวของการต่อสู้กับความไม่พอใจหรือความใคร่จะคนด้วยความทุกข์ทรมานที่ไม่สมปรารถนา ผู้อ่านย่อมคล้อยตามหวั่นไหวจนจำไปนาน และนี่คือความสำเร็จของวรรณคดีที่ดีต้องเป็นเรื่องน่าเชื่อ (believable) และสร้างความรู้แจ้ง (enlightenment) กับการชำระจิตใจ (catharsis)

กวีเอกชาวอเมริกัน What Whitman กล่าวว่า "ในบรรดาศิลปะทั้งหมดของอารยธรรมปัจจุบัน ไม่มีใครกล้าปฏิเสธว่า วรรณคดีนำพาอันดีหนึ่งและรับใช้คนเราเหนือ ศิลปะอื่นใด" ดังนั้น วรรณคดีไม่ว่าจะถูกเขียนเป็นภาษาใดย่อมมีความดีความสวยงามและให้คุณค่าแก่ผู้อ่านทั้งสิ้น นอกเหนือจากวรรณคดีไทยที่เราคุ้นเคยมาแต่เยาว์วัย เรายังได้อ่านวรรณคดีต่างประเทศจากอังกฤษ ฝรั่งเศส และสหรัฐอเมริกา บทละครของ William Shakespeare สะท้อนถึงชีวิตและการกระทำของมนุษย์นั้น ดังที่ Phillip Brooks กล่าวว่า ชีวิตมาก่อนวรรณคดีจึงมี วิถีปฏิบัติ (ในการเขียน) ก็มาก่อนผลงานอันดีนั้น เสมือนหนึ่งรูปปั้นก่อนตั้งตระหง่านย่อมมาจากก้อนหินที่ถูกเจาะมาจากภูเขา ดังนั้น วรรณคดีจึงเป็นแหล่งที่เหมาะสมในการเรียนรู้ชีวิตและการกระทำของมนุษย์ให้มากยิ่งขึ้น จากโคลงของ William Wordsworth ทำให้เราใกล้ชิดและรักธรรมชาติพร้อมทั้งเข้าใจธรรมชาติสามัญ ผลงานเรื่อง Hucklebemy Finn ของ Mark Twain ทำให้เรารู้จักเด็กชาย Huck ผู้มีนิสัยจริงใจและมีการผจญภัยแปลก ๆ ความไม่รู้และความไร้เดียงสาของเขาเชื่อจนเรารู้สึกว่าน่าสงสารยิ่ง เราเคยพบเห็นใกล้ตัวเราเอง ทำให้เราเข้าใจคนอย่างเขาในสังคมเรื่อง Gulliver's Travels ของ Jonathan Swift ทำให้เราสนุกกับสำนวนเสียดสีพฤติกรรมแบบปัญญาของสังคมบางกลุ่มในอังกฤษสมัยนั้น และนิยายของ Stendhal เรื่อง Mme Bovary ทำให้เราเรียนรู้ถึงสังคมฝรั่งเศสของชนชั้นกลาง และแม้แต่วรรณคดีที่เขียนโดยคนผิวดำ (Black Literature) ในสหรัฐอเมริกายังทำให้เรารู้สึก

อารมณ์และฮอโรโมน

อ.ยงกต มนต์เสวีธรรม
คณะวิทยาศาสตร์

เมื่อผู้หญิงมีอารมณ์โกรธร้าย พฤติกรรมดังกล่าวของเธอจะเกิดจากความผิดปกติของระดับฮอโรโมนในรอบเดือน ในปัจจุบัน เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า อารมณ์ของผู้ชายก็ขึ้นอยู่กับระดับฮอโรโมนเหมือนกัน

ในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของอารมณ์และระดับฮอโรโมนในเพศชาย นักจิตวิทยาที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียแห่งนครลอสแอนเจลิส ได้ทำการเจาะเอาโลหิตจากชายหนุ่ม 5 คน และวิเคราะห์ตัวอย่างเลือดเป็นเวลาติดต่อกันประมาณ 10 สัปดาห์ ในการทดลองแต่ละครั้ง ผู้ชายเหล่านี้จะผ่านการทดสอบในด้านจิตวิทยา เพื่อสังเกตถึงอารมณ์ซึ่งแสดงออกควบคู่ไปด้วย

ผลของการศึกษา ปรากฏว่า ฮอโรโมนเทสโตสเตอโรน มีส่วนสัมพันธ์กับการทำให้ชายหนุ่มเหล่านี้อารมณ์หงุดหงิด กล่าวคือ เมื่อระดับฮอโรโมนในสูงขึ้น อารมณ์ต่าง ๆ เช่น ความกังวล ความน้อยเนื้อต่ำใจ ความมั่งงาย และความตึงเครียดก็เพิ่มขึ้นด้วย ชายเหล่านี้จะแสดงออกถึงความไม่มั่นใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เมื่อระดับเทสโตสเตอโรนสูงขึ้น ในขณะที่เดียวกัน การเปลี่ยนแปลงในระดับฮอโรโมนอีก 2 ชนิด เช่น โปรเจสเตอโรนและเอสโตเจนก็มีส่วนสัมพันธ์กับอารมณ์และปฏิกริยาประจำวันของชายเหล่านี้ด้วย

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากว่า เราไม่มีวิธีการวัดระดับฮอโรโมนต่าง ๆ เหล่านี้ได้โดยตรงและถูกต้องหรือเปอร์เซ็นต์ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในหญิงชายเหล่านี้ ก็อาจจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสังคมปัจจุบันของแต่ละคนด้วย

โครงการทดลองดังกล่าว ถึงแม้ว่าค่าใช้จ่ายจะสูงมากและข้อมูลที่ได้อาจถูกต้องกว่าที่คาด แต่ก็นักวิทยาศาสตร์ก็หวังอย่างยิ่งที่จะค้นพบว่า ระดับฮอโรโมนต่าง ๆ ในร่างกาย จะเกี่ยวข้องกับการผันแปรของอารมณ์ของเพศชาย เช่นเดียวกับในเพศหญิงและในที่สุด การวิจัยดังกล่าวอาจเปิดหน่อให้เห็นความจริงซึ่งแฝงอยู่ภายใต้ความเชื่อสมัยก่อนว่า อารมณ์และระดับฮอโรโมนมีส่วนเกี่ยวข้องกัน

มองเห็นความเป็นคนเท่าเทียมกับคนผิวขาวและชาวซึ่งกับปรัชญาชีวิต ตลอดจนสนใจในความยุติธรรมที่พวกเขาได้รับ

กล่าวโดยสรุป วรรณคดีคือสิ่งที่เขียนขึ้นอย่างศิลปะโดยกวีหรือนักประพันธ์ เป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความนึกคิด ปรัชญา ความสนใจของเขาเหล่านั้นเหนือโน้มน้าวผู้อ่านเร่งเร้าให้เกิดอารมณ์ร่วมและคล้อยตามทั้งเกิดจินตนาการและภาพพจน์ วรรณคดีจึงแตกต่างจากประวัติศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และที่สำคัญวรรณคดีไม่ว่าจะเป็นภาษาใดย่อมให้ผลกำไรร่วมแก่ผู้อ่าน คือความเพลิดเพลินและการเรียนรู้ทางอ้อม ทั้งยังช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้ลดความยุ่งเหยิงลง จุดสำคัญอยู่ที่ว่าใครเข้าถึงมากก็ได้รับผลกำไรมากในอันที่จะมีชีวิตอย่างไม่ไร้จิตวิญญาณนั่นเอง

วิเคราะห์ปัญหา ทำไมนักศึกษารามคำแหง สอบตกวิชาการใช้ห้องสมุดกันมาก

นิพนธ์ บุญชู
กณ. ประเภทนิเทศศาสตร์ (บรรณารักษศาสตร์)
ร.น. (บรรณารักษศาสตร์) ปัจจุบัน: อาจารย์ภาควิชา
ร.ว. มโหฬารวิทยาลัยรามคำแหง

ความเป็นมาของปัญหา

ในกระบวนวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยรามคำแหง นั้น วิชาการใช้ห้องสมุด (LS 103) เป็นวิชาพื้นฐานที่ได้รับความนิยมจากผู้เรียนมากที่สุด เพราะมีผู้สอบตกในวิชานี้เป็นจำนวนมากในภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ* และได้มีการวิพากษ์วิจารณ์วิชาในใบโพ้นต่าง ๆ เช่น มีเนื้อหาทวนเวียนซาก ซ้ำว้าแถมใหญ่ เรียนไม่เข้าใจ และที่สำคัญมีเพียงหน่วยกิตเดียว จึงเป็นเรื่องที่น่าจะนำมาวิเคราะห์ดูว่าทำไมจึงมีผู้สอบตกวิชานี้กันมาก

ทำไมจึงต้องเรียนวิชาการใช้ห้องสมุด

ในฐานะที่ผู้เขียนได้รับการศึกษามาทางบรรณารักษศาสตร์ เป็นผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุด และได้คลุกคลีกับงานห้องสมุดมาโดยตลอด พอดีจะมองเห็นปัญหาในแง่ของผู้สอน ผู้เรียน และลักษณะของวิชา ซึ่งขอยกสิ่งที่คาดว่าจะจะเป็นตัวปัญหาให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ลองวิเคราะห์ดูบ้าง และสำหรับผู้ที่กำลังศึกษาวิชานี้ หรือกำลังจะศึกษา หรือเคยได้ศึกษามาแล้ว อาจจะเข้าใจเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง และให้เห็นเป้าหมายที่แท้จริงของวิชานี้บ้าง

วิชาการใช้ห้องสมุดเป็นวิชาที่เกี่ยวกับหนังสือและการใช้บริการทางวิชาการ มีองค์ประกอบสำคัญคือห้องสมุด ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมสรรพวิทยาการแขนงต่าง ๆ มีบรรณารักษ์ที่ได้รับการศึกษามารวมทางวิชาการและเทคนิคทางบรรณารักษศาสตร์เป็นผู้บริหารงานห้องสมุด โดยให้บริการการอ่าน การศึกษาค้นคว้า แก่ผู้ใช้ห้องสมุด บรรณารักษ์ในฐานะผู้บริหารและให้บริการ จะดำเนินการจัดทวงหนังสือ สิ่งพิมพ์ ตลอดจนวัสดุทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ห้องสมุด และนำสิ่งเหล่านี้มาจัดหมวดหมู่ จัดหนังสือขึ้นชั้นตามประเภทของเนื้อหา และจัดทำเครื่องมือช่วยในการค้นคว้าเพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการ

เนื่องจากภารกิจจัดหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งที่จะช่วยในการศึกษาค้นคว้า ได้จัดทำอย่างมีกฎเกณฑ์ ผู้ใช้ห้องสมุดจึงจำเป็นต้องเรียนรู้วิธีการที่จะใช้หนังสือ และเครื่องมือเหล่านี้ เพื่อให้ได้ค้นหาสิ่งที่ต้องการได้อย่างง่ายดายและสะดวกรวดเร็ว โดยปกติแล้วห้องสมุดขนาดใหญ่มักจะทำคู่มือในการใช้ห้องสมุดแก่ให้แก่ผู้ใช้ห้องสมุด ซึ่งพอจะให้ผู้ใช้ห้องสมุดได้ทราบแนวทางการใช้บ้าง แต่ก็ไม่ได้ให้รายละเอียดมากนักจำเป็นต้องศึกษารายละเอียดอื่น ๆ อีกมาก (คณะบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง แผนกทะเบียน สถิติการสอบวิชาการใช้ห้องสมุด ปีการศึกษา 2520 มีรายละเอียดดังนี้

ภาคเรียนที่ 1	นักศึกษาเข้าสอบ	31,372 คน	สอบตก	17,250 คน
ภาคเรียนที่ 2	นักศึกษาเข้าสอบ	15,731 คน	สอบตก	5,924 คน
ภาคฤดูร้อน	นักศึกษาเข้าสอบ	4,177 คน	สอบตก	2,321 คน

การศึกษาระดับอุดมศึกษา นับเป็นการศึกษาระดับผู้ใหญ่ ผู้ศึกษาเป็นผู้ที่มีความคิด รู้จักวิเคราะห์ และแยกแยะสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองแล้ว การศึกษาในระดับนี้โดยทั่วไปจึงเน้นให้นักศึกษารู้จักคิด และค้นคว้าด้วยตนเอง การเรียนการสอนจึงมุ่งให้ผู้เรียนรู้จักพึ่งตนเอง

อย่างมาก ผู้สอนเป็นแต่เพียงแนะนำหลักการให้และกำหนดแนวทางในการศึกษา โดยอาจจะมอบหมายงานให้ทำ ให้ทำรายงานค้นคว้า กำหนดหนังสือให้อ่าน และเป็นที่ยอมรับเมื่อนักศึกษามีปัญหา ด้วยเหตุนี้หลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงได้บรรจุวิชาการใช้ห้องสมุดเข้าไว้เป็นวิชาพื้นฐาน เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้หลักวิชาทางบรรณารักษศาสตร์เป็นประโยชน์ในการศึกษาของนักศึกษาเองให้มากที่สุด

บทบาทของห้องสมุดต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ห้องสมุดในสถาบันอุดมศึกษาจัดอยู่ในกลุ่มห้องสมุดวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ห้องสมุดมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นโดยวัตถุประสงค์ที่จะให้เป็นแหล่งกลางในการศึกษาค้นคว้า และเพื่อการวิจัยของนักศึกษาและอาจารย์ของมหาวิทยาลัย ห้องสมุดจะรวบรวมวิทยาการแขนงต่าง ๆ ที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย จัดกิจกรรมและให้บริการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการ เช่น ให้บริการการอ่านและการค้นคว้าอย่างเสรี ให้บริการยืมหนังสือแก่นักศึกษาและอาจารย์ ได้นำไปศึกษาค้นคว้าที่บ้าน เป็นต้น ด้วยเหตุที่วัตถุประสงค์ของห้องสมุดจะใช้ในการศึกษาค้นคว้ามามาก และทุกอย่างไม่ได้รับการจัดอย่างมีระบบ ผู้ใช้ห้องสมุดจึงจำเป็นต้องศึกษารูปแบบใช้เสียก่อน เพื่อจะได้เป็นผู้ใช้ที่ดี สามารถค้นหาสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ประสิทธิภาพในการศึกษาให้แก่แก่นักศึกษาเอง

ทำไมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงสอบตกวิชาการใช้ห้องสมุดกันมาก

วิชาการใช้ห้องสมุดไม่ใช่วิชาที่ยาก แต่เป็นวิชาที่ต้องใช้ความเข้าใจและการปฏิบัติควบคู่ไปด้วย แต่เท่าที่ผ่านมา มีผู้สอบตกมาก เฉพาะในปีการศึกษา 2520 ทั้ง 3 ภาคเรียน มีผู้เข้าสอบ 51,280 คน สอบตก 25,504 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ถึง 49.54% ซึ่งเป็นตัวเลขที่น่าตกใจทีเดียว ทำไมจึงมีผู้สอบตกมาก เท่าที่ผู้เขียนได้ประมวลไว้และคิดว่าจะเป็นสาเหตุได้ มีดังนี้

1. ระบบการเรียนไม่เอื้อต่อการศึกษาวชิรนี้เท่าที่ควร มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยเปิดมีขีดจำกัดในเรื่องอาคารเรียน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ไม่ได้เข้าชั้นเรียนประจำ การเรียนการสอนจึงต้องใช้สื่อการสอนโดยอาศัยสื่อมวลชนเป็นหลัก ผู้เรียนไม่ได้มีโอกาสซักถามในเรื่องที่ตนไม่เข้าใจ แม้จะมีกรรมการช่วยตามวิวัฒนาการที่กำหนด ผู้เรียนเพียงส่วนน้อยที่จะมีโอกาสทำความเข้าใจในเรื่องที่ไม่เข้าใจได้บ้าง แต่ส่วนใหญ่ไม่ทราบ เพราะไม่ได้มีการวัดผลหรือประเมินผลการศึกษาในระหว่างเทอม
2. นักศึกษาไม่ได้ให้ความสนใจเท่าที่ควร เพราะเห็นว่าเป็นวิชา 1 หน่วยกิต
3. ไม่เห็นความสำคัญของห้องสมุดและไม่ค่อยเข้าใช้ห้องสมุด
4. ไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาจนงงขัด
5. มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชานี้ โดยได้ยื่นคำบอกเล่ามาจากผู้อื่น และพาลกลัว และไม่ชอบก็มาโดยไม่มีเหตุผล
6. นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด ซึ่งเรียนด้วยตนเอง และจะมามหาวิทยาลัยเมื่อถึงวันสอบ ไม่มีโอกาสเข้าใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงไม่สามารถขอคำตามที่เกี่ยวกับห้องสมุดและหนังสืออ้างอิงบางเล่มได้

วิเคราะห์ปัญหา

ดังได้กล่าวข้างต้นว่า วิชาการใช้ห้องสมุดเป็นวิชาที่พิเศษ ชื่อกระบวนวิชาจะบ่งชี้ชัดว่าเน้น การใช้วิชานี้มุ่งให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับของจริง รู้จักใช้ประโยชน์จากห้องสมุดเป็นแหล่งกลางในการศึกษาค้นคว้า จากการศึกษาโดยการสังเกตของผู้เขียนพบว่า นักเรียนที่เข้าใช้ห้องสมุดเป็นประจำ จะมีความสามารถในการใช้ห้องสมุดได้ดีพอสมควร ทั้งที่ไม่เคยได้เรียนวิชานี้มาก่อน เพราะเมื่อได้วันค่าแนะนำในการใช้ห้องสมุดที่ปรึกษาจากบรรณารักษ์

เมื่อมีปัญหาในการใช้ห้องสมุด และสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนวิชาการใช้ห้องสมุดเป็นวิชาเลือก สามารถใช้ห้องสมุดในการศึกษาค้นคว้าได้ดี และจากประสบการณ์ที่ผู้เขียนได้ประสบมาจะเห็นชัดชัดเป็นข้อสังเกตได้ว่า การศึกษาวชิรการใช้ห้องสมุดให้ได้คะแนนดีนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการไม่ใช้ห้องสมุดจริง ๆ นักศึกษาจะให้เรียนรู้โดยประสบการณ์ ซึ่งจะเป็ประโยชน์มากทั้งในการสอบและการใช้ห้องสมุดของนักศึกษาเอง เพราะปวิชาของวิชานี้มุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้ห้องสมุดเป็นข้อสอบส่วนใหญ่จะเน้นหนักในแนวการปฏิบัติ ดังที่ผู้เรียนควรทราบและทำความเข้าใจให้มากในวิชานี้ คือ

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับห้องสมุด มารยาทและข้อควรปฏิบัติในการใช้ห้องสมุด วิธีใช้หนังสือ ผู้แต่งของหน่วยงานที่ให้บริการต่าง ๆ ภายในห้องสมุด เช่น บริการหนังสือจอง บริการยืม บริการตอบคำถาม และช่วยการค้นคว้า บริการโลหทัศนูปกรณ์ เป็นต้น ควรทราบประเภทและจำนวนของสิ่งพิมพ์ที่อนุญาตให้ยืม ผู้บริการรายการตั้งอยู่ที่ไหน หนังสือและวารสารจัดไว้ที่ส่วนใดของห้องสมุด ฯลฯ

2. ความรู้เกี่ยวกับการจัดหมวดหมู่หนังสือ ทั้งระบบ L.C. (LIBRARY OF CONGRESS CLASSIFICATION) และระบบดิวอี้ (DEWEY DECIMAL CLASSIFICATION) ควรทราบลักษณะเด่นของทั้งสองระบบ โดยเฉพาะระบบ L.C. ควรจะทำความเข้าใจให้มาก เพราะเป็นระบบที่ใช้ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยรามคำแหง ควรรู้จักเครื่องหมายต่าง ๆ เช่น เลขเรียกหนังสือ เลขหมู่หนังสือ แยกให้ออกว่าที่เรียกว่าอย่างนั้นมีลักษณะอย่างไร นอกจากนี้ควรทราบเกี่ยวกับตัวอักษรที่ใช้ประกอบ เช่น "ร" หรือ "อ" หมายถึงหนังสืออ้างอิง ฯลฯ ควรทราบวิธีเรียงหนังสือบนชั้น สามารถใช้ตัวหนังสือที่มีเลขหมู่ต่างกัน หรือใกล้เคียงกัน ควรเรียงไว้อย่างไร หรือจะหาดูได้ที่ใด

3. ความรู้เรื่องบัตรรายการ ควรทราบลักษณะของบัตรรายการ รายการต่าง ๆ ในบัตรรายการ ประเภทของบัตรรายการ แยกให้ออกว่าอันไหนเป็นบัตรผู้แต่ง บัตรเรื่อง บัตรหัวเรื่อง บัตรผู้แปล บัตรผู้แต่งร่วม และบัตรโยง และควรทราบเกี่ยวกับการเรียงบัตรรายการในตู้บัตรรายการ รู้จักบัตรแบ่งตอน และวิธีใช้บัตรรายการ

4. ความรู้เกี่ยวกับหนังสืออ้างอิง ควรรู้ลักษณะพิเศษของหนังสืออ้างอิงแต่ละประเภท รู้ประโยชน์และวิธีใช้หนังสืออ้างอิงแต่ละประเภท ควรรู้จักหนังสืออ้างอิงที่สำคัญ ๆ บางเล่มที่ควรจะทราบ

5. ความรู้เกี่ยวกับวิธีการจดโน้ต และการทำรายงาน รู้จักวิธีการจดโน้ตที่ถูกต้อง รู้ขั้นตอนของการเขียนรายงาน เช่น การรวบรวมข้อมูล การเขียนเนื้อหา การลงเชิงอรรถ และการเขียนบรรณานุกรมให้ถูกต้อง ขอเน้นว่าควรทำความเข้าใจให้แจ่มชัดในเรื่องเชิงอรรถและบรรณานุกรม ให้แยกความแตกต่างได้ โดยเฉพาะการลงเชิงอรรถควรรู้จักตั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

6. เรื่องอื่น ๆ ที่ควรทราบ เช่น ประเภทของห้องสมุด ความสำคัญและประโยชน์ของห้องสมุด ประเภทของสิ่งพิมพ์และทัศนูปกรณ์ในห้องสมุด การระงับรักษาหนังสือ รู้จักส่วนต่างๆ ของหนังสือ วารสาร และหนังสือพิมพ์ ฯลฯ

บทสรุป

วิชาการใช้ห้องสมุดเป็นวิชาพื้นฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของทุกสถาบันอุดมศึกษา สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น สอบตกวิชานี้มาก จากข้อมูลที่ได้นำมาอ้างอิงข้างต้น ปรากฏว่าในปีการศึกษา 2520 มีผู้สอบตกถึงร้อยละ 49.54 จากผลการสอบเท่าที่ผ่านมา ยังไม่ได้มีการวิเคราะห์หรือวิจัย ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าศึกษามาก เพราะวิชาการใช้ห้องสมุดเป็นวิชาที่ศึกษาได้วันค่าแนะนำในการใช้ห้องสมุดที่ปรึกษาจากบรรณารักษ์

การพัฒนาชนบทแบบผสมผสาน

ผ.ศ. วิฑูรน์ กาญจนะจิตร

คณะมนุษยศาสตร์

การพัฒนาชนบทในประเทศไทย ได้ดำเนินการหลายรูปแบบโดยหน่วยงานต่าง ๆ ตามบทบาทและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล โครงการพัฒนาหลายโครงการต้องอาศัยความร่วมมือของส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่มักจะประสบปัญหาเรื่องการประสานงานซึ่งไม่สอดคล้องกับกลเวลา งบประมาณ และความชำนาญเฉพาะของส่วนราชการ อันเป็นเหตุให้โครงการเกิดการชะงักงันหรือหยุดชะงักลง หน่วยงานได้มุ่งแก้ปัญหาการประสานงานด้วยการสร้างความชำนาญเฉพาะกิจขึ้นภายในส่วนราชการ เพื่อหลีกเลี่ยงการอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานอื่น ๆ การแก้ปัญหาด้วยลักษณะเช่นนี้ทำให้เกิดสถานการณ์สร้างงานขึ้น นับเป็นการสูญเสียทรัพยากรของประเทศโดยไม่จำเป็น ด้วยเหตุนี้หน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งรับผิดชอบ

วิเคราะห์ ต่อจากหน้า 4

เป็นการมุ่งไปสู่การศึกษาริชาอื่น ๆ ต่อไป
 จากการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของการสอบตกวิชานี้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้เขียนมั่นใจว่าสาเหตุที่สำคัญเกิดจากตัวนักศึกษาเอง ซึ่งขาดประสบการณ์ในการใช้ห้องสมุด ราคการศึกษาในรายละเอียดยกของเนื้อหาวิชาอย่างเพียงพอ รองลงมาคือระบบการเรียนการสอนที่ไม่เอื้อต่อการศึกษาริชาในแง่ที่เป็นวิชาเชิงปฏิบัติ และสิ่งหนึ่งที่น่าจะหยิบยกมาเป็นข้อสังเกตคือ ความพร้อมของตำราซึ่งในทุกกระบวนวิชาจะมีตำราที่ใช้เป็นแบบเรียน โดยได้ให้เนื้อหาของวิชาค่อนข้างละเอียดมาก ทำให้ผู้เรียนไม่ต้องการซื้อหรือรับในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม สาเหตุนี้มักจะส่งผลสะท้อนต่อการเข้าใช้ห้องสมุดได้ส่วนหนึ่ง ทำให้นักศึกษาไม่เห็นความจำเป็นในการเข้าใช้ห้องสมุดเพื่อการศึกษาค้นคว้า นักผู้สอนในกระบวนวิชาต่าง ๆ ควรจะได้ตระหนักในเรื่องนี้บ้าง โดยให้นักศึกษาได้มีโอกาสในการศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง เช่น การให้รายละเอียดทางบรรณานุกรมสำหรับตำราเล่มนั้น หรือระบุหนังสืออ่านประกอบนอกเหนือจากตำราที่ใช้ เป็นต้น สำหรับผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุด ควรเน้นให้ข้อที่นักศึกษาควรทราบโดยเด่นชัด การให้แบบฝึกหัดควรเน้นในแนวปฏิบัติ การบรรยายควรเลือกเฉพาะหัวข้อที่เข้าใจยาก หัวข้อใดที่นักศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้จากการอ่านตำรา ก็ควรจะข้ามไปหรือบรรยายสรุปเพียงเล็กน้อย ในการบรรยายหากสามารถยกตัวอย่างหรือนำของจริงประกอบได้ก็ควรนำออกแสดงด้วย สิ่งที่น่าคิดสำหรับผู้สอนคือ มีวิธีการอย่างไรที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาแจ่มชัด ควรใช้วิธีสอนอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับสภาพการเรียนแบบมหาวิทยาลัยเปิด
 สำหรับนักศึกษาควรจะได้ศึกษาโดยการจับประเด็นเนื้อหาให้ได้ และควรจะได้มีการปฏิบัติและเห็นของจริงด้วย นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดขอแนะนำว่าควรหาโอกาสไปใช้ห้องสมุดในท้องถิ่นของตน แม้ว่าไม่มีของจริงครบถ้วนตามเนื้อหาที่ศึกษา ก็คงพอเห็นแนวทางในการใช้ห้องสมุดได้บ้าง ในการเข้าใช้ห้องสมุด เมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจประการใดควรจะได้สอบถามจากบรรณารักษ์ ผู้เขียนคิดว่าบรรณารักษ์ทุกคนคงยินดีช่วยเหลือท่านแน่นอน

งานพัฒนาชนบทควรจะได้หาหนทางทำความเข้าใจร่วมกันในวิธีการพัฒนาชนบทแบบผสมผสานขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการปูพื้นฐานการยอมรับในการแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบ ดำเนินการตามโครงการพัฒนาชนบทเพื่อไว้บรรลุดูประสงค์ยิ่งขึ้น

การพัฒนาชนบทแบบผสมผสาน (Integrated Rural Development) หมายถึง ขบวนการผนึกกิจกรรมด้านสังคม เศรษฐกิจและความมั่นคง โดยหน่วยงานของรัฐบาลทุกระดับ เอกชนและประชาชน เข้าดำเนินการร่วมกันเป็นแผนระยะสั้น และระยะยาว เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตของชาวชนบทในพื้นที่เป้าหมาย แผนงานของการพัฒนาจะต้องได้รับการสนับสนุนโดยรัฐบาลเป็นผู้กำหนดนโยบายไว้ ผู้ปฏิบัติงานจะต้องคำนึงถึงทรัพยากรและองค์การบริหารในท้องถิ่น ยอมรับขีดความสามารถและความต้องการว่าเป็นของประชาชนในท้องถิ่น เน้นข้อกำหนดในการดำเนินงาน

ลักษณะของแผนงานพัฒนาชนบท แบบผสมผสาน อาจมีได้หลายรูปแบบ โดยมีองค์ประกอบของการพัฒนาในสาขาต่าง ๆ ทั้งที่เป็นโครงการพัฒนาในสาขาเกษตรและที่ไม่ใช่สาขาเกษตร อย่างไรก็ตาม ลักษณะสำคัญของโครงการพัฒนาชนบทแบบผสมผสานทุกรูปแบบจะอยู่ภายใต้หลักการที่เหมือนกันคือ

1. เป็นขบวนการผนึกกิจกรรมทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และความมั่นคง เข้าดำเนินการร่วมกัน
 2. กิจกรรมดังกล่าวจะจัดทำในรูปแบบแผนงาน โครงการระหว่างหน่วยงานภาคเอกชน ภาครัฐบาล และประชาชนในพื้นที่เป้าหมาย ต่อเนื่องกัน เกื้อกูลซึ่งกันและกัน
 3. แผนงานและโครงการพัฒนาจะต้องพิจารณาถึงทรัพยากรในท้องถิ่นขีดความสามารถ และความต้องการและการยอมรับของประชาชนในท้องถิ่นควบคู่กับนโยบายของรัฐบาล
 4. เป้าหมายของการพัฒนาต้องกำหนดไว้ชัดเจนแจ้งไว้ เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตของชาวชนบท โดยคำนึงถึงการจะลดการพัฒนาไปสู่กลุ่มเป้าหมายที่ยากจน
- ในการดำเนินการตามหลักการในความหมายที่กำหนดข้างต้น ด้วยการดำเนินการในวิธีการดังต่อไปนี้
1. แผนงานและโครงการที่จัดทำขึ้นต้องมาจากการสำรวจความต้องการและความจำเป็นของประชาชนในพื้นที่เป้าหมาย
 2. นโยบายการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่เป้าหมาย ต้องคำนึงถึงด้านกายภาพ การบริการ สาธารณะ การจัดบริการสังคม การให้การสนับสนุนกลุ่ม และสถาบันที่ประชาชนจัดตั้งขึ้น
 3. ต้องมีการแบ่งงานกันอย่างแน่ชัด ตามความชำนาญ ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่จะเข้าร่วมดำเนินการตามโครงการพัฒนาชนบท โดยไม่มีลักษณะซ้ำซ้อนหรือรับผิดชอบงานที่คล้ายคลึงกัน
 4. ต้องมอบการตัดสินใจให้สภาตำบล โดยเฉพาะกิจกรรมพัฒนาในส่วนที่ประชาชนต้องเข้ามามีส่วนร่วม

5. โครงสร้างการตัดสินใจ ต้องแบ่งและมอบหมายให้เด็ดขาด ระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

6. ต้องจัดให้มีศูนย์ประสานงานร่วมที่ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อคอยให้การสนับสนุน ควบคุม ติดตามแผน และโครงการของส่วนราชการต่าง ๆ

7. งบประมาณตามแผนงาน และโครงการพัฒนาของหน่วยงานต่าง ๆ ต้องได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังและเป็นไปตามขั้นตอน แกะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนงาน

8. ต้องให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง โดยให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เข้าดำเนินการที่มีคุณภาพและให้มีจำนวนเพียงพอ

9. เวลาที่เจ้าหน้าที่ตั้งระดับนักวิชาการและระดับบริหารในจังหวัดและอำเภอ อยู่รับผิดชอบในโครงการพัฒนาชนบทแบบผสมผสาน ต้องมีกำหนดแน่นอน ไม่เปลี่ยนตัวบุคคลจนดำเนินการไม่ได้

10. วัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานตามโครงการแบบผสมผสาน ต้องได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจัง จังหวัดและอำเภอต้องมีส่วนจ่ายดำเนินงาน เช่น สามารถจัดซื้อได้ โดยไม่ต้องรอส่วนกลางอนุมัติให้ซื้อ

11. แผนงานและโครงการพัฒนาของหน่วยงานต่าง ๆ สำหรับแต่ละปีต้องวางเป้าหมายอย่างแน่ชัด เพื่อจะได้ประเมินผลได้เป็นระยะ ๆ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้

12. หน่วยงานประเมินผลประจำปี ต้องประกอบด้วยบุคคลจากหน่วยงานที่ได้รับมีมติชอบ ดำเนินการตามโครงการพัฒนาชนบท เพื่อจะประเมินผลได้โดยไม่มี ความลำเอียงเข้าข้างตนเอง

การปฏิบัติตามแผนพัฒนาชนบทแบบผสมผสาน จะสำเร็จได้ก็ขึ้นอยู่กับการบริหารงานตามแผนที่วางไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยสำคัญของการพัฒนาชนบทแบบผสมผสานขึ้นอยู่กับการจัดรูปองค์กร และวางระบบการบริหาร รวมทั้งการประสานงานระหว่างหน่วยงานระดับต่าง ๆ ได้แก่ การประสานงานระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การปฏิบัติงานพัฒนาชนบทมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การพัฒนาชนบทแบบผสมผสานอาจจะไม่บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ก็ได้ หากประชาชนไม่ได้เข้ามามีส่วนรับผิดชอบ และรับผิดชอบประโยชน์ที่จะเกิดกับคน ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า หัวใจของความสำเร็จในการพัฒนาชนบทนั้น ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ การเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนกรพัฒนาชนบทนี้อาจกระทำได้ในรูปองค์กร ตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่น รูปแบบการพัฒนาชนบทโดยเน้นความสำเร็จของขบวนการพัฒนาของประชาชนได้ประสบความสำเร็จอย่างสูงมาแล้วดังเช่น ตัวอย่างการพัฒนาชนบทของประเทศต่าง ๆ เช่น Saemaui Undong ของประเทศเกาหลีใต้ การรวมกลุ่มสหกรณ์ Moshav และนิคมแบบ Kibbutz ของประเทศอิสราเอล

รับสมัคร

● กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ รับสมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ ในตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้
 1. ตำแหน่งนักวิชาการซึ่งดำรง ๓ ระดับ ๖ สังกัดกองซึ่งดำรง จำนวน ๑ อัตรา (ด้านพิธีการ)
 2. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์ประเภททะเบียนการค้า ๓ ระดับ ๖ สังกัดกองทะเบียนภูมิภาค จำนวน ๗ อัตรา (ด้านกฎหมาย) ผู้ใดสนใจสมัครได้ให้ฝ่ายกรเจ้าหน้าที่ ส่วนกลาง

เลขานุการกรม กรมทะเบียนการค้า หรือหลักฐานการศึกษา รูปถ่าย ๒ ใบ สำเนาทะเบียนบ้านและใบรับรองแพทย์ ภายใน 13 มิถุนายน ๒๕๒๓

● มหาวิทยาลัยศิลปากร รับสมัครนักวิชาการศึกษา ๓ ระดับ ๓ วุฒิปริญญาตรีทางบริหาร กฎหมาย เศรษฐศาสตร์ สังคม-สองภาษา ๓ วิชา คณิตศาสตร์ ๓ วิชา จำนวน ๑ อัตรา ผู้ใดสนใจสมัครได้ให้ฝ่ายกรบรรณารักษ์ ทั้งที่กรุงเทพฯ และนครปฐม มหาวิทยาลัยศิลปากร ภายใน 16 มิถุนายน ๒๕๒๓

ประชาดิพัทธ์ นุต

เรียนประวัติศาสตร์ไปทำไม

ศ.ดร.ปราวณี ศิริจันทร์พันธ์
คณะมนุษยศาสตร์

วิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาที่เราท่านทั้งหลายได้เล่าเรียนกันมาตั้งแต่สมัยเด็ก ๆ แล้ว แต่อาจจะไม่มีชื่อประวัติศาสตร์โดยตรง อาจจะมีชื่อแตกต่างกันไป เช่น หนังสือเรื่องความรู้เรื่องเมืองไทย เนื้อหาเน้นให้เด็ก ๆ รู้เรื่องราวของประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของประเทศไทย และบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ไทย เป็นต้น เมื่อเรียนสูงขึ้น ผู้เรียนก็จะมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทยมากขึ้น จนมีความรู้เรื่องประวัติศาสตร์ของประเทศต่าง ๆ โดยสังเขป และลึกซึ้งมากขึ้นตามความประสงค์ของผู้ที่สนใจจะศึกษาหาความรู้ แสดงให้เห็นว่า วิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาที่จำเป็นและนำศึกษามากวิชาหนึ่ง เป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อสังคมและต่อชีวิตประจำวันมาก วิชานี้จึงได้บรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถม

มีหลายท่านสงสัยว่า เรียนประวัติศาสตร์ไปทำไม เพราะมองไม่เห็นประโยชน์จากวิชาที่ได้ศึกษามาตั้งแต่ยังเด็ก ๆ เลย และคิดว่า เป็นวิชาที่เน้นเนื้อหาที่จะต้องท่องจำกันตลอดเวลา แต่บางท่านอาจจะเห็นว่าวิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาที่มีประโยชน์มากในชีวิตประจำวันและในสังคมที่มีผู้คนอาศัยอยู่มาก และเป็นวิชาที่น่าสนใจ บางท่านคิดว่าเรียนประวัติศาสตร์ง่ายกว่าเรียนวิชาอื่น ๆ เพราะอาศัยความท่องจำเอา ก็เพียงพอแล้ว หรือไม่รู้ว่า จะเรียนวิชาใดก็เลือกเรียนประวัติศาสตร์โดยไม่ตั้งใจหาประโยชน์คุณค่าของวิชานี้เลย

ประวัติศาสตร์เป็นวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาค้นคว้า และสอบสวนเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เช่น การศึกษาการพัฒนาการของมนุษยชาติ การพัฒนาการของสังคมที่มีชีวิต การเรียนรู้วัฒนธรรมและอารยธรรมของมนุษย์ในอดีต ศึกษาการกระทำของมนุษย์ในด้านต่าง ๆ เช่น การปกครอง ศาสนา สังคม เศรษฐกิจ ศิลปกรรม ตลอดจนวิทยาศาสตร์ ฉะนั้นวิชาประวัติศาสตร์จึงนับว่าเป็นวิทยาศาสตร์แขนงหนึ่ง เพราะเป็นการค้นคว้าหาความรู้ แต่วิชาประวัติศาสตร์ไม่มีห้องทดลอง อาศัยการสอบสวนค้นคว้าจากสิ่งที่จารึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เช่น จารึกในสมัยโบราณ จดหมายเหตุ สนธิสัญญา เอกสารทางกฎหมาย ตลอดจนการค้นคว้าของรัฐบาล หนังสือพิมพ์ เอกสารตัวต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ยังศึกษาได้จากหลักฐานอื่น ๆ เช่น ซากวัตถุ (Material Remains) ซากสิ่งที่ไม่มีชีวิต หรือมือ เครื่องใช้ อาวุธ สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ทางด้านศิลปะ เป็นต้น

การสอบสวนค้นคว้านั้นต้องทำการวิเคราะห์อย่างละเอียด มีหลักฐานที่แท้จริงและเที่ยงตรง ดังนั้น การค้นคว้าหาหลักฐานทางประวัติศาสตร์นั้น นักประวัติศาสตร์จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากนักโบราณคดี นักวิทยาศาสตร์ นักธรณีวิทยา นักดาราศาสตร์ นักมานุษยวิทยา ชาติพันธุ์วิทยา เป็นต้น วิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาที่ว่าด้วยเหตุผล และมีหลักฐานความเป็นจริง สามารถนำไปใช้กับวิชาอื่น ๆ ได้

การศึกษาประวัติศาสตร์ช่วยให้เราเข้าใจการพัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่แรกเริ่มสมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน เป็นการศึกษาอดีตที่ผ่านมาให้กลับฟื้นขึ้นมาใหม่ ทำให้เราเรียนรู้อารยธรรมของมนุษย์ในสมัยโบราณ ศึกษาความเป็นมาของบรรพบุรุษของชาติต่าง ๆ การศึกษาอดีตนับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ดังคำกล่าวของ George Santayana ว่า "คนที่ไม่รู้อดีตของตนเอง คือคนที่ถูกลบโทษให้ทำซ้ำเดิม"

ประวัติศาสตร์ทำให้เราทราบความคิดของบุคคลในประวัติศาสตร์ ว่ามีความริเริ่มสร้างสรรค์อย่างไร มีอุดมคติอย่างไร มีการปรับปรุงหลักการต่าง ๆ ในสังคมอย่างไร เพื่อจะได้เป็นแนวทางปรับปรุงชีวิตของตนเอง และสังคมที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้นในทุก ๆ ด้าน เช่น การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ศิลปกรรม การเมือง เป็นต้น โดยอาศัยตัวอย่างบทเรียนจากอดีตที่เคยผ่านมา เพื่อความอยู่รอด และอยู่ด้วยความสันติสุข และพยายามหาทางปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ตามคำกล่าวที่ว่า "ประวัติศาสตร์ย่อมซ้ำรอยอดีต" เพราะเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เคยเกิดมาแล้วในอดีต อาจจะทำนองเดียวกันในอนาคตได้ สิ่งที่เราเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เป็นผลสืบเนื่องมาจากอดีต การเรียนรู้เรื่องอดีตนั้น ยังช่วยให้เราได้รับความฉลาดของบรรพบุรุษที่ได้สร้างสมอารยธรรมด้านต่าง ๆ ไว้ให้เรา เมื่อศึกษาให้ลึกซึ้งจะเห็นได้ว่าเรื่องราวต่าง ๆ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์เรื่อยมาจนถึงปัจจุบันนั้น เป็นเรื่องที่ยุ่ยากซับซ้อน มนุษย์ต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด ต้องต่อสู้กับภัยธรรมชาติ ภัยของสงคราม การเมือง และการสร้างสมอารยธรรมเพื่อความเจริญและเป็นมรดกตกทอดให้อนุชนรุ่นหลัง ทำให้เรากฎมึนใจในความสามารถของบรรพบุรุษของเรา และวีรกรรมของบุคคลในประวัติศาสตร์บางคนเป็นสิ่งที่สมควรยกย่อง เทอดทูน และจารึกในประวัติศาสตร์อย่างมีวีรฉิม

วิชาประวัติศาสตร์อาจทำให้ผู้ที่ศึกษาเกิดอารมณ์เร่าเร่าให้มีความรักชาติ มีความรู้สึกในหิสนิยม และความเป็นตัวของตัวเอง เนื่องจากได้ศึกษาถึงวีรกรรมของบรรพบุรุษในอดีตที่ได้สร้างชาติให้มั่นคงและมีความเจริญตกทอดมาถึงปัจจุบัน และทำให้ผู้ที่ศึกษาเกิดความรู้สึกหวงแหนในชาติและดินแดนของตน นอกจากนั้น การศึกษาเหตุการณ์ในปัจจุบันซึ่งกำลังกลายเป็นอดีตในทุกวันนี้ ช่วยให้เราเข้าใจและทันต่อเหตุการณ์ของโลก และมีความเข้าใจอันดีระหว่างชาติต่าง ๆ เมื่อมีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้น ก็หาทางแก้ไขปัญหานั้น ๆ ด้วยเหตุผล และหาทางเจรจาโดยสันติวิธี พยายามระงับสงคราม เพื่อความสงบสุขของมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันและมีจำนวนทวีขึ้นเรื่อย ๆ

ภาษา เป็นสิ่งสำคัญในการค้นคว้าทางประวัติศาสตร์ เพราะเอกสารตัวต่าง ๆ จดหมายเหตุ สนธิสัญญา และจารึกโบราณ เป็นสิ่งที่เขียนไว้ตามภาษาของท้องถิ่นสมัยต่าง ๆ กัน นักประวัติศาสตร์จึงมีความจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การค้นคว้าหาหลักฐานก้าวหน้ายิ่งขึ้น การเรียนประวัติศาสตร์เป็นการแข่งเร้าให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนภาษาต่าง ๆ ทำให้เพิ่มพูนสติปัญญาขึ้น

การเรียนประวัติศาสตร์ มีขอบข่ายการเรียนในสาขาต่าง ๆ ดังนี้คือ การศึกษาเกี่ยวกับอารยธรรมของโลก ศึกษาประวัติศาสตร์ไทย ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประวัติศาสตร์เอเชียใต้ ประวัติศาสตร์ยุโรป ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออก และประวัติศาสตร์อเมริกา

สำหรับในมหาวิทยาลัยศิลปากร นักศึกษามีโอกาสที่จะเลือกศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ได้ตามสาขาที่ตนสนใจ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในสังคมและในชีวิตประจำวันโดยการพิจารณาไปใช้ในทางที่เหมาะสมและถูกต้อง

หน้าต่าง 4 บาน ของ Joha

รศ.จำเนียร ช่างโชค
คณะศึกษาศาสตร์

คนที่
ทราบใดที่บุคคลหลายคนทำงานเข้ากันได้ดีแล้ว เขาก็มักไม่ได้นึกถึงเรื่องอื่นใด แต่เมื่อได้การทำงานร่วมกันนั้นมีอุปสรรคและปัญหา เมื่อใดที่วิธีการที่เคยใช้ไม่บังเกิดผล เมื่อใดที่เราต้องการเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ก็ไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้แล้ว นอกจากทัศนคติหรือพฤติกรรมของตัวเราในการเกี่ยวข้องกับผู้อื่น ในการเรียนรู้ และเข้าใจพฤติกรรมเกี่ยวกับคนเป็นเรื่องที่ยากมาก และโดยเฉพาะสำหรับบุคคลที่ไม่มีภูมิหลังอย่างกว้างขวางในเรื่องพฤติกรรมศาสตร์ด้วยแล้ว ก็จะมีประสบการณ์ด้านนี้มากยิ่ง

หน้าต่าง 4 บาน ของ Johari หรือเรียกว่า Johari's Window จะเป็นแบบหนึ่งที่ใช้โครงสร้างและหลักการที่ช่วยให้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับการรับรู้ในความสัมพันธ์กันระหว่างบุคคล ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับบุคคลอื่น จะโดยเป็นส่วนบุคคล หรือเป็นกลุ่มทั้งในระดับกลุ่มและภายในกลุ่มก็ตาม

หลักและแนวคิดของ Johari เกี่ยวกับหน้าต่าง 4 บาน แนวคิดของ Johari เกี่ยวกับหน้าต่าง 4 บาน (Johari's Window) เป็นแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ตนเอง การรับรู้คนอื่น และการเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

	ตัวเองรู้	ตัวเองไม่รู้
คนอื่นรู้	1 พฤติกรรมเปิดเผย	2 พฤติกรรมจุดบอด
คนอื่นไม่รู้	3 พฤติกรรมซ่อนเร้น	4 พฤติกรรมใต้สำนึก

รูปที่ 1. Johari's Window

Johari กล่าวว่า คนเราประกอบด้วย 4 ส่วน คือ

- ส่วนที่ (1) เรียกว่าพฤติกรรมเปิดเผย (Open area) เป็นส่วนที่ตัวเองรู้ และผู้อื่นรู้ หรืออยากให้คนอื่นรู้ด้วย
- ส่วนที่ (2) เรียกว่าพฤติกรรมจุดบอด (Blind area) คือส่วนที่ตนเองไม่รู้ แต่ผู้อื่นรู้ ซึ่งอาจหมายถึงส่วนที่เราพยายามปิดบังตัวเอง โดยไม่รู้ตัว หากแต่คนอื่นเขาเข้าใจ ตัวอย่างเช่น เราคิดว่าเราเป็นคนเก่ง แต่คนอื่นเขาเห็นว่าเราเป็นคนพูดมากหาสาระไม่ได้ เป็นต้น
- ส่วนที่ (3) เรียกว่าพฤติกรรมซ่อนเร้น (Hidden area) เป็นส่วนที่ตนเองรู้ แต่ไม่ต้องบอกให้คนอื่นรู้ หรืออาจจะปิดบังซ่อนเร้น หรืออำพรางเอาไว้มิให้ผู้อื่นได้รู้ได้เห็นได้เข้าใจ เพราะถ้าคนอื่นรู้จะเป็นที่เสียหายหรืออับอายได้ หรืออาจเป็นเพราะว่าคนไม่มีความเชื่อใจหรือไว้วางใจคนบางคนจึงไม่ยอมบอกกล่าวหรือแสดงให้รู้ให้เข้าใจ

หรืออาจเป็นเพราะว่าคนไม่มีความเชื่อใจหรือไว้วางใจคนบางคนจึงไม่ยอมบอกกล่าวหรือแสดงให้รู้ให้เข้าใจ

ส่วนที่ (4) เรียกว่าพฤติกรรมที่ไม่รู้หรือพฤติกรรมที่ซ่อนเร้น (Unlabeled or Unconscious area) เป็นส่วนที่ตนเองไม่รู้

หน้าต่าง 4 บาน ต่อจากหน้า 6

ส่วนที่ทั้งตัวเราเองก็ไม่รู้และคนอื่นก็ไม่รู้ หรือส่วนที่ตัวเราไม่เคยนึกถึง เพราะเป็นส่วนที่อยู่ในส่วนลึกของจิตใจ โดยแท้จริงแล้ว ส่วนนี้เป็นที่ตระหนักกันว่าไม่มีอิทธิพลต่อตนเองและสัมพันธ์กับบุคคลอื่นไม่น้อย

วัตถุประสงค์ของการใช้หน้าต่าง 4 บานของ Johari

เพื่อต้องการเพิ่มพูนหรือขยายส่วนที่ 1 ซึ่งเป็นพฤติกรรมเปิดเผยหรืออาการกระทำที่เป็นอิสระให้กว้างมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลและกลุ่ม ในขณะที่เดียวกันก็จะเป็นการช่วยให้ส่วนที่ 2, 3 และ 4 ลดลง โดยเฉพาะส่วนที่ 3 (พฤติกรรมซ่อนเร้น) ต้องให้มีการลดลงให้มากที่สุด รองลงมาคือส่วนที่ 2 (พฤติกรรมจุดบอด) และส่วนที่ลดน้อยที่สุดคือส่วนที่ 4 (พฤติกรรมที่ไม่รู้หรือได้สำนึก)

ความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลและระหว่างกลุ่มจะมีมากขึ้นเพียงใดก็อยู่ที่การทำให้ส่วนที่ 1 (พฤติกรรมเปิดเผย) ขยายกว้างมากที่สุด ส่วนที่ 1 จะขยายกว้างมากเท่าใดขึ้นอยู่กับบุคคลหรือสมาชิกของกลุ่ม มีความรู้สึกที่เป็นอิสระ มีความสบายใจ และกล้าเปิดเผยตัวเองเกี่ยวกับความคิดเห็น ความรู้ใหม่ๆ และข้อเสนอแนะอย่างเสรีต่อกัน ภายใต้บรรยากาศที่เป็นประชาธิปไตย มีความไว้วางใจ มีการยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน โดยที่มีความกลัวและการควบคุมเกิดขึ้นให้น้อยที่สุด

1	2
3	4

1	2
3	4

รูปแบบวัตถุประสงค์
ตัวอย่างนี้จะให้ส่วนที่ 1
กว้างมากที่สุด และจะเป็น
การลดส่วนอื่น ๆ ด้วย

รูปแบบการเพิ่มความเข้มแข็ง
ในกลุ่มที่ยังใหม่ต่อกัน
บุคคลมักสงสัยของตนเอง
น้อยที่สุดเพราะยังไม่
ไว้วางใจกัน

ในกลุ่มที่สมาชิกยังใหม่ต่อกัน ส่วนที่ 1 (เปิดเผย) จะมีอาณาเขตเล็กมาก เพราะยังไม่ไว้วางใจกัน แต่เมื่อสมาชิกของกลุ่มเติบโตและพัฒนามากขึ้น ส่วนที่ 1 จะค่อย ๆ ขยายกว้างขึ้น ซึ่งก็หมายถึงว่าสมาชิกในกลุ่มมีอิสระมากขึ้น ที่จะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น และเรียนรู้ที่จะรับรู้บุคคลอื่นดังที่เขาเป็นจริงๆ ในขณะที่ส่วนที่ 1 ขยายกว้างขึ้น ส่วนที่ 3 (ซ่อนเร้น) ก็จะลดลงเป็นลำดับ เพราะในบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความไว้วางใจกัน ยิ่งมีความจำเป็นน้อยมากที่จะซ่อนเร้นหรือปิดบังความคิดหรือความรู้สึกใด ๆ สำหรับ ส่วนที่ 2 (จุดบอด) นั้นอาจต้องใช้เวลานานหน่อยในการลดลงของส่วนนี้ เพราะโดยธรรมชาติจิตใจมนุษย์นั้น คนเรามักมีเหตุผลที่ดีต่อการไม่ต้องการรับรู้บางสิ่งบางอย่างที่เขาไม่รู้หรือได้กระทำ ในส่วนที่ 4 (ไม่รู้หรือได้สำนึก) อาจเปลี่ยนแปลงได้เฉพาะในระหว่างการทดลองการเรียนรู้ แต่ก็สามารถบอกได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมากกว่าส่วนใด ๆ

หลักของการเปลี่ยนแปลงหน้าต่าง 4 บาน

1. ในการเปลี่ยนแปลงในส่วนใดส่วนหนึ่งของหน้าต่าง Johari จะมีผลถึงการเปลี่ยนแปลงในส่วนอื่น ๆ ทั้งหมดด้วย
2. ต้องใช้เวลาและพลังงานกับพฤติกรรมที่มีลักษณะซ่อนเร้น ปฏิเสธ และจุดบอด ซึ่งมีส่วนในการเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น
3. การรู้คุณค่ามีแนวโน้มจะลดการรับรู้ตัวเองของบุคคล ในขณะที่ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีแนวโน้มจะเพิ่มพูนการรับรู้เหล่านั้น

4. การรับรู้ที่ถูกต้อง หรือเป็นการบังคับให้รับรู้ จะไม่บรรลุเป้าประสงค์ และมักให้ผลเสียหรือไม่ประสิทธิผล

5. การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ส่วนที่ 1 (พฤติกรรมเปิดเผย) ขยายกว้างขึ้น และส่วนอื่น ๆ ที่เหลือจะได้ลดลง

6. การทำงานร่วมกับคนอื่น เปิดโอกาสให้บุคคลมีความเป็นอิสระมากขึ้นอันเป็นผลให้ส่วนที่ 1 (พฤติกรรมเปิดเผย) มีการขยายตัวมากขึ้น ซึ่งก็หมายถึงว่า สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันระดมใช้ความคิด ทักษะให้กับงานนั้น ๆ

7. ยิ่งส่วนที่ 1 (พฤติกรรมเปิดเผย) เด็กลงมากเท่าใด นั่นหมายถึงว่าการสื่อสารหรือความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หรือ กลุ่ม เหลว ลง มา ก เท่า ใด นั่น

8. คนเป็นจำนวนไม่น้อยที่อยากรู้หรืออยากเห็นตัว ๆ ไปเกี่ยวกับส่วนที่ 4 (พฤติกรรมที่ไม่รู้หรือได้สำนึก) แต่ก็มิอุปสรรคในเรื่องประเพณี การฝึกฝนทางสังคม และความกลัววิตกกังวลเข้ามาเกี่ยวข้อง

9. ความรู้สึกไว หมายถึงการเรียนรู้และเข้าใจพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลในส่วนที่ 2, 3 และ 4 และในขณะที่เดียวกันก็ต้องเคารพต่อความปรารถนาของผู้อื่นที่ต้องการปกปิดสิ่งเหล่านี้ไว้ด้วย

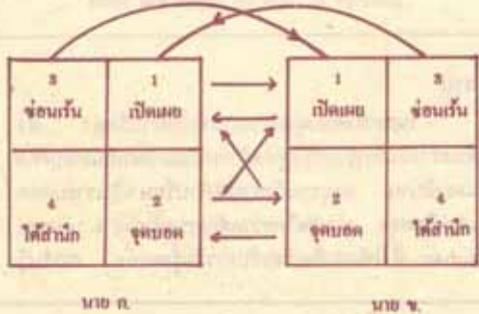
10. การเรียนรู้และการมีประสบการณ์เกี่ยวกับกระบวนการของกลุ่ม จะช่วยเพิ่มพูนการเรียนรู้ (ซึ่งหมายถึงการขยายของส่วนที่ 1) ตัวเองได้เป็นอย่างดีเท่า ๆ กับการรับรู้ระหว่างบุคคลและในกลุ่มเป็นส่วนรวม

การนำหน้าต่าง 4 บาน ของ Johari มาใช้ในการเกี่ยวข้องกับสมาชิกในกลุ่มอื่น

โดยอาศัยหลักหน้าต่าง 4 บานของ Johari การมีปฏิริยวิธียึดต่อกันและกันของบุคคลสองคน ด้วยการปะทะสัมพันธ์กัน จะเกิดระดับการสื่อสารหรือการสัมพันธ์ต่าง ๆ เป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. การสื่อสารหรือการเกี่ยวข้องกับเปิดเผย
2. การเปิดเผยโดยไม่รู้ตัว
3. การไว้วางใจ
4. การใส่อารมณ์

ระดับที่ 1 การเกี่ยวข้องกับเปิดเผย เป็นการเกี่ยวข้องกับระหว่างส่วนที่เปิดเผย (Open Self) กับส่วนที่เปิดเผย (Open Self) ระดับนี้ไม่มีปัญหา เพราะเมื่อการเกี่ยวข้องกับ (สื่อสาร) ทั้ง 2 ฝ่ายเปิดเผยซึ่งกันและกันแล้วก็จะเกิดความเข้าใจ สัมพันธภาพก็จะดำเนินไปด้วยดี

ระดับที่ 2 การเปิดเผยโดยไม่รู้ตัว เป็นการสื่อสารระหว่างส่วนที่ตนเองไม่เห็น (Blind Self) ซึ่งคนไม่รู้ตัวว่าได้แสดงออกไปแล้ว กับส่วนที่เปิดเผย (Open Self) ในกรณีนี้ถ้าส่วนที่เปิดเผยได้มีการย้อนกลับข้อมูลให้ส่วนที่เป็นจุดบอดแล้ว ก็จะช่วยให้ส่วนที่มีจุดบอดนั้นลดน้อยลงได้

ระดับที่ 3 การไว้วางใจ

เป็นการสื่อสารที่ตัวเองหรือเปิดเผยอะไรให้คนอื่นรู้ในสิ่งที่ตนเองพยายามปิดซ่อน (Open Self กับ Hidden Self) ระดับนี้เป็นระดับที่เจ้าตัวเกิดความไว้วางใจในบางคน หรืออาจเป็นเพราะเจ้าตัวต้องการปรับระดับของตัวเอง ด้วยการพยายามเปิดเผยสิ่งที่ตนเองปิดซ่อนไว้ให้ผู้อื่นรู้

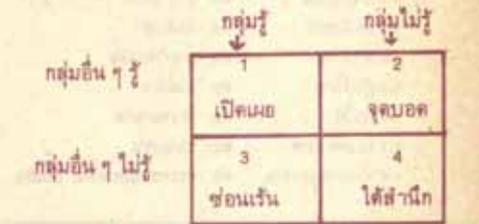
ระดับที่ 4 การใส่อารมณ์

เป็นการสื่อสารด้วยอารมณ์ หรือใส่อารมณ์กัน เพื่อสร้างอิทธิพลเหนือกันและกัน กล่าวคือตัวเองก็มีจุดบอด (Blind Self) สื่อสารกับผู้มีจุดบอด (Blind Self) เช่นเดียวกัน เช่น คนหนึ่งพูดเสียงดังคน อีกคนหนึ่งก็ขึ้นเสียงดังคนตอบบ้าง

ระดับของการสื่อสารดังกล่าว ถ้าวิเคราะห์กันในแง่จิตวิทยา จะเห็นได้ว่ามีการสื่อสารในระดับที่ 1, 2 และ 3 เป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง ที่จะนำมาใช้ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารระดับที่ 2 และ 3 นั้น เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม เพราะเป็นการเข้าให้คนเกิดปฏิริยต่อกันและกันมากขึ้น เพราะการสื่อสารระดับที่ 2 เป็นการสื่อสารที่ผู้ไม่เห็นตัวเอง ไม่รู้ตัว สื่อสารไปยังอีกคนหนึ่ง แต่อีกคนหนึ่งสังเกตเห็นได้ และถ้าคนที่สังเกตเห็นได้ บอกความรู้สึกออกมา อีกคนหนึ่งกำลังสื่อสารแบบที่ 2 ถ้าเขาชอบรับก็จะเปิดส่วนที่เป็นจุดบอดของเขาให้เหลือน้อยลง ส่วนการสื่อสารระดับที่ 3 เป็นการสื่อสารที่คนหนึ่งเกิดศรัทธาไว้วางใจในตัวอีกคนหนึ่ง ด้วยเหตุว่าบุคคลนั้นมีความรู้ดี ความสำเร็จเชื่อถือได้ หรือมีความจริงใจต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน จึงกล้าเปิดเผยสิ่งที่เจ้าตัวได้พยายามปิดซ่อนเร้นไว้ ดังนั้นในสถานการณ์ของกลุ่มซึ่งทุกคนจะต้องขยายส่วนเปิดเผยและส่วนที่ซ่อนเร้นของตนให้กว้างขวางขึ้น ในการเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ซึ่งถ้าเข้าไปได้ก็เท่ากับเป็นการลดความเบี่ยงเบนในการสื่อสารที่ผิด ๆ และคลุมเครือลงได้

การนำหน้าต่าง 4 บานของ Johari ประยุกต์ใช้กับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่ม

1. หน้าต่าง 4 บานของ Johari อาจนำไปประยุกต์ใช้กับความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม ดังแผนผังและคำอธิบายดังนี้

ส่วนที่ 1 (เปิดเผย) หมายถึงพฤติกรรมและแรงจูงใจที่กลุ่มรู้ และกลุ่มอื่นก็รู้ด้วย

ส่วนที่ 2 (จุดบอด) หมายถึงพฤติกรรมที่กลุ่มไม่รู้ แต่กลุ่มอื่น ๆ รู้ เช่นความรู้สึกอคติทั้งหลาย

ส่วนที่ 3 (ซ่อนเร้น) หมายถึงพฤติกรรมที่กลุ่มรู้เกี่ยวกับกลุ่มเอง แต่เป็นที่ยังซ่อนเร้นไม่ให้กลุ่มอื่นรู้

ส่วนที่ 4 (ได้สำนึก) หมายถึงกลุ่มที่ไม่รู้ในพฤติกรรมบางตัวของกลุ่มเอง และกลุ่มอื่นก็ไม่รู้ถึงพฤติกรรมนั้น ๆ ด้วย

หยุดคิด

อาทิตย์ละครึ่ง

รู้จักตั้งใจศึกษา
บูชาพ่อขุน
สนองคุณชาติ

หน้าต่าง 4 บาน ต่อจากหน้า 7

2. แบบหน้าต่าง 4 บานกับความเกี่ยวข้องกับระหว่าง นายจิ้งและลูกจิ้ง

	นายจิ้งรู้	นายจิ้งไม่รู้
ลูกจิ้งรู้ →	1. เปิดเศษ	2. ลูกจิ้งไม่รู้
ลูกจิ้งไม่รู้ →	3. นายจิ้งไม่รู้	4. ทั้งคู่นิไม่รู้

3. แบบหน้าต่าง 4 บานกับความเกี่ยวข้องกับระหว่าง ครูและนักเรียน

	นักเรียนรู้	นักเรียนไม่รู้
ครูรู้ →	1. เปิดเศษ	2. ครูไม่รู้
ครูไม่รู้ →	3. นักเรียนไม่รู้	4. ทั้งคู่ไม่รู้

4. แบบหน้าต่าง 4 บานกับความเกี่ยวข้องกับระหว่าง บุคคลและกลุ่ม เช่น

4.1 เพื่อนร่วมงาน	คือ	เพื่อนร่วมงาน
4.2 ประชาชน	คือ	ข้าราชการ
4.3 คนผิวขาว	คือ	คนผิวดำ
4.4 นักศึกษา	คือ	มหาวิทยาลัย
4.5 ผู้บริโภค	คือ	องค์กร
4.6 คนใจ	คือ	โรงพยาบาล
4.7 โรงพยาบาล	คือ	ชุมชน
4.8 สหภาพแรงงาน	คือ	กระทรวงมหาดไทย เป็นต้น

ผลการเลือกตั้ง ต่อจากหน้า 1

2. เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม
ได้แก่ นายภุช ภูวิวัฒน์สิทธิ์
3. เศรษฐศาสตร์การเงิน
ได้แก่ นายปัญญา อุดมวงศ์
4. เศรษฐศาสตร์การค้า
ได้แก่ น.ส.สมจินตนา สีวดี
5. เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ
ได้แก่ นายวิรัช ชเนศวร
6. เศรษฐศาสตร์การพัฒนา
ได้แก่ นายเอกสิทธิ์ เศรษฐโกสัชวณิช
7. เศรษฐศาสตร์เชิงปริมาณ
ได้แก่ นายวิระ วิศาลกิจ
8. เศรษฐศาสตร์การเกษตร
ได้แก่ นางกาญจนา สวงนงสุวรรณ
9. ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจ
ได้แก่ นายอดัมกิตพงศ์ ฉัตรวคม
10. เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์
ได้แก่ น.ส.อัญชลี ค้อคงคา

กรรมการประจำสำนักนี้ คณะเศรษฐศาสตร์

ประกาศ ม.ร. ต่อจากหน้า 1

คะวันเด็ก คณะมนุษยศาสตร์ โดยเสด็จสมัคร สอบระดิมละ 20 บาท

5. หลักสูตรที่ต่อนามาในวันศุกร์

- บัตรประจำตัวนักศึกษารามคำแหง
- ใบเสร็จซื้อสมุดแสดงการชำระค่าหน่วยกิตของภาค 1/2523

6. กำหนดการสอบ

วันอาทิตย์ที่ 10 สิงหาคม 2523 เวลา 09.00-16.30 น. ณ ตึกที่ทำการคณะมนุษยศาสตร์ (HOB) ห้อง 203-204 ดังมีตารางดังนี้

ระดับความรู้	ชื่อแบบทดสอบ	เทียบเท่ากับความรู้	เวลาสอบ
ระดับ 1	ภาษาฝรั่งเศส 1 ก	FR 101 และ FR 102	09.00-10.30 น.
ระดับ 2	ภาษาฝรั่งเศส 1 ข	FR 201 และ FR 202	10.30-12.00 น.
ระดับ 3	ภาษาฝรั่งเศส 2 ก	FR 301 และ FR 302	13.30-15.00 น.
ระดับ 4	ภาษาฝรั่งเศส 2 ข	FR 401 และ FR 402	15.00-16.30 น.

ประกาศ ณ วันที่ 28 พฤษภาคม 2523

สรุป

ได้อาศัยของผู้แนะแนวและให้คำปรึกษา ซึ่งต้องทำงานเกี่ยวข้องกับบุคคลด้วยการแนะแนวเป็นรายบุคคล และเป็นหมู่ และรวมถึงการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม ท่านคิดใหม่ว่าหลักการหน้าต่าง 4 บานของ Johan ซึ่งให้แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ตนเอง การรับรู้

จาก... บรรณารักษ์

สวัสดิ์ครับ ท่านผู้อ่าน ขว. ทุกท่าน

ผมเพิ่งจะได้รับหนังสือใหม่สืบแทนจาก บก.ขว. คนก่อน ก็รู้สึกดี ๆ อยู่ ที่ได้มาเขียนข้อความในคอลัมน์นี้ เพราะ บก.ขว. ที่ก่อนแล้วท่านก็มีความรู้ความสามารขในอันที่จะเขียนเรื่องราวต่าง ๆ จนมีแฟน ๆ เขียนจดหมายมาให้ข้อคิดเห็นเป็นประจำ มีขนาดตัวอักษรหน้าหายดวไปจากคอลัมน์นี้และ ก็ เป็นต้องอ่านสารทุก ๆ สดุดิบกับมาเลยเชียย

บก.ขว. คนใหม่ก็ขอฝากเนื้อฝากตัวกับท่านผู้อ่าน มา ณ โอกาสนี้ด้วย มีข้อคิดเห็นอะไรก็เขียนเชิญ อย่างไม่ต้องเกรงใจ เพื่อให้ ขว. ดำเนินการไปตามเจตนารมณ์ของหนังสือนี้ นั่นก็คือ เพื่อเปิดโอกาส ระหว่าง มหาวิทยาลัยกับนักศึกษา ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญที่เราปรารถนาให้ ขว. เป็นไปเช่นนั้น และผมก็จะดำเนินการสืบทอดเจตนารมณ์ของ ขว. ต่อไป คราวเท่าที่ขังสวมหัวโขนตำแหน่งนี้อยู่

ขณะนี้มหาวิทยาลัยกำลังรับ นศ.ใหม่ ซึ่งก็เป็นไปอย่างคึกคักตามความคาดหวังของผู้บริหารมหาวิทยาลัย ซึ่งคาดว่าจะมี นศ.ใหม่ในปีการศึกษาหน้าก็ว่า 1 แสนคน และสื่อมวลชนต่าง ๆ ก็ได้ออกข่าวเรื่องขวงรามคำแหงอย่างครึกโครม เนื่องจากขณะนี้ผู้คนกำลังมองหาเข้าหาทุกหัวหมากนั่นเอง ข่าวที่ออกมาที่ดูประหลาดนี้ว่าภาพพจน์ของมหาวิทยาลัยจะออกมาในทางลบมากกว่าบวก

ซึ่งถ้าจะคิดอีกแง่หนึ่ง ก็เป็นเรื่องของสื่อมวลชนที่มีกจะนิยมเสนอข่าวในลักษณะนี้ เพราะคนสนใจ ส่วนข้อเท็จจริงจะเป็นจริงจึงมากน้อยแค่ไหนก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

ในส่วนตัวของผมเอง คิดว่าภาพพจน์ในทางบวกมีมากกว่าในทางลบมากมายนัก แต่สื่อมวลชนไมใครจะสนใจ จึงเกิดหน้าที่ใหม่ของ บก.ขว. คนใหม่ที่จะให้ภาพพจน์ที่ดีปรากฏใน ขว.

ต่อไป ลูกพ่อกุณคนใดเท่าที่ เป็นเกียรติศรีแก่ มหาวิทยาลัย ผู้อ่านที่พบเห็นช่วยบอกมา ก็แล้วกัน บก.ขว. จะเขียรให้สดน.....

อภิสิทธิ์ จันทวิม

หมายเหตุ

ภาพประกอบ ขว. ฉบับนี้ เป็นภาพการรับ นศ.ใหม่ ของคณะนิติศาสตร์

บก.ขว.

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เลขที่ 101 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10140

โทร. 02-218-1234

คณะกรรมการบริหารสำนักพิมพ์ วิชาศึกษา 2523

1. นายวิรัช ชเนศวร	ประธาน	2. นายวิระ วิศาลกิจ	รองประธาน
3. นายปัญญา อุดมวงศ์	กรรมการ	4. นายเอกสิทธิ์ เศรษฐโกสัชวณิช	กรรมการ
5. นายภุช ภูวิวัฒน์สิทธิ์	กรรมการ	6. น.ส.สมจินตนา สีวดี	กรรมการ
7. น.ส.อัญชลี ค้อคงคา	กรรมการ	8. นายวิรัช ชเนศวร	กรรมการ
9. นายวิระ วิศาลกิจ	กรรมการ	10. นายปัญญา อุดมวงศ์	กรรมการ

เลขที่ 101 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10140

โทร. 02-218-1234